

Hvad er Ministeriets og Venstrereformpartiets Program? Og her ville de ikke lade sig nøje med en tom Paastand om, at Ministeriets Program kun indeholder et eneste Punkt, nemlig Gennemførelsen af Løjtnantslønningerne. Nej, de ville spørge, hvad Programmet er, og de ville da blive henviste til Venstrereformpartiets Program og til Ministeriets Udtalelser i saa Henseende.

Da jeg havde den Ære at tiltræde her, udtalte jeg mig om, at Ministeriet stod paa Venstres almindelige Program. Da der ikke kunde være god Mening i at citere hele dette Program eller at gaa i Enkeltheder, fremhævede jeg enkelte Punkter, som jeg mente i første Linie maatte komme i Betragtning. Det første Punkt, jeg nævnedes blandt dem, Ministeriet vilde arbejde for, var Punktet om Gennemførelsen af den kommunale Valgret, og jeg fremhævede, hvorledes den nuværende Ordning satte Skilleveje, satte Skel og gjorde Skade i vort Land. Vi have forelagt Lovforslag i saa Henseende, vi ønske disse Lovforslag gennemførte, derom have Vælgerne sikkert ingen Tvivl. Vi billige ikke, at de ikke blive gennemførte, eller at de ikke allerede ere blevne gennemførte, vi billige saaledes ikke, at Landstinget ikke har fremmet disse Lovforslag.

Jeg har udtalt, at hvis man oppe i Landstinget, som sket er, vil appellere om den Sag til den almindelige Vælgerbefolkning, hvis man vil rette en Appel fra det privilegerede Ting til Vælgerbefolkningen, saa imødegaar man ikke det ved at sige: Det er ganske uberettiget; men man imødegaar en saadan Forderung allerbedst ved at arbejde hen til, at det bliver en virkelig, kraftig Appel til Vælgerne, og at man faar et fyldigt og klart Svar paa denne Appel. Og jeg har sagt, at en saadan Appel vilde blive kraftigst og bedst, naar Venstre stod sammen og rustet og enstemmig gik ud til Vælgerne med denne Appel.

Der er ingen Tvivl om, at Ministeriet er Valgrettens Ministerium, og at vi ønske den almindelige Valgret gennemført; der er heller ingen Tvivl om, at de, der ere imod os, er Højre, og derom have Vælgerne heller ingen Tvivl. Det, der foregaar nu i dette Øjeblik, er, at en lille Fraktion har skilt sig ud fra Venstre og siger til Højre: Lad os komme til at gaa med vore Lanser direkte mod Ministeriet og Venstrereformpartiet. Det, Vælgerne ville faa at se, er det Spil, at Højre ganske rolig kan staa og se denne lille Gruppe

angribe deres forhenværende Meningsfæller og angribe Ministeriet, og at Højre kan sige: Lad os bare tage det med Ro, indtil vi se, om det ikke skulde lykkes disse Mennesker at faa det hele opløst i Smaagrupper, saa bliver der ingen Fare for, at Appellen til den almindelige Vælgerbefolkning om Gennemførelsen af den almindelige kommunale Valgret faar nogen Kraft.

Det andet Punkt, jeg nævnedes, var Gennemførelsen af en forsvarlig Ordning af vore Valgkredsforhold. Ja, jeg vil ikke komme ind paa det nu, vi have jo fornylig forhandlet om det, og det viste sig, at vi her i dette Ting havde samlet et stort Flertal for en Ordning, som vi finde forsvarlig, og som sikkert ogsaa er det, det viste sig, at den Modstand, vi mødte, kom fra Højres Side. Hvad skal Svaret nu være paa Valgdagen? Det skal være: Væk med Ministeriet, det er det, de ærede Medlemmer arbejde paa: Væk med Ministeriet. Hvad tro de ærede Medlemmer, at Højre siger til det? Jeg antager, at Højre ganske roligt indkasserer den Fordeel, det muligvis kan opnaa derved.

Saa komme vi til et tredje Punkt, jeg nævnedes. Det var Ordningen af vort Forsvarsvæsen. Det er et Punkt, som der har været ført Strid om her i Landet i en lang Aarrække, et Punkt, som de allerfleste Vælgere vist have faaet en Følelse af var godt at faa en Ordning paa. Det er en Sag, om hvilken de allerfleste Mænd her i Landet vide, at det gælder om at faa en god Ordning i Stand. Da Ministeriet Deuntzer blev dannet, var det et af de Punkter, som vi den Gang forsøgte at faa Arbejdet sat i Gang om, og derfor mødte Konseilspræsidenten her med et Lovforslag om Nedsættelse af en Kommission; og Forudsætningen for denne Kommission fandtes jo udtrykkeligt angiven i Lovens eget Indhold og gik ud paa, at der skulde udarbejdes en Plan for Ordningen af vort Forsvar, en Plan, som skulde grunde sig ikke paa det gamle berømte Ord om „Handlefrihed“, som der er talt saa meget om tidligere, men paa vor Neutralitet, og at der skulde udarbejdes en Plan, som var i Overensstemmelse med Landets finansielle Forhold og økonomiske Eyne til at bære baade de øjeblikkelige og de senere tilbagevendende Udgifter.

Vi vare fra alle Sider den Gang enige om at nedsætte denne Kommission, og i Venstrereformpartiet vare vi enige om, at medens Kommissionen arbejdede, skulde vi ikke gribe ind i de organisatoriske Forhold